

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 294/06-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. septembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť R. U., K., toho času vo výkone väzby, zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., M., pre namietané porušenie jeho základných práv zaručených v čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj pre namietané porušenie jeho práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1 Tpo 55/04 z 30. marca 2004, uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. Tp 31/04 zo 17. mája 2004 a uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2 Tos 24/05 zo 16. februára 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. U. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. júla 2006 doručená sťažnosť (zo 6. júna 2006) R. U., K., toho času vo výkone väzby (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., M., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv zaručených v čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj namietaného porušenia jeho práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského

súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Tpo 55/04 z 30. marca 2004, uznesením Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Tp 31/04 zo 17. mája 2004 a uznesením krajského súdu sp. zn. 2 Tos 24/05 zo 16. februára 2005.

Sťažovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu uviedol, že uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 23/04 z 1. marca 2004 bol vzatý do väzby podľa § 68 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov, platného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný poriadok“), z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku, s tým, že doba väzby začala plynúť od 27. februára 2004. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú krajský súd uznesením sp. zn. 1 Tpo 55/04 z 30. marca 2004 zamietol.

Sťažovateľ bol vzatý do väzby v rámci prípravného konania v trestnej veci vedenej pôvodne Okresným úradom justičnej polície Policajného zboru v Č. (ďalej aj „OÚJP PZ v Č.“) pod ČVS: OÚJP-397/10-2003. Uznesením vyšetrovateľa OÚJP PZ v Č. č. k. ČVS: OÚJP-397/10-2003 z 28. októbra 2003 bolo podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľovi vznesené obvinenie pre trestný čin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 247 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. Trestného zákona v znení neskorších predpisov, platného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný zákon“). Uznesením vyšetrovateľa OÚJP PZ v Č. ČVS: OÚJP-421/20-2003 zo 4. decembra 2003 bolo podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľovi vznesené obvinenie pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona.

V čase rozhodnutia o vzatí do väzby bol sťažovateľ trestne stíhaný aj pre trestný čin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 247 ods. 2 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 Trestného zákona, trestný čin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 238 ods. 1 a 2 v spojení s § 9 ods. 2 Trestného zákona, trestný čin podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona. Konanie bolo vedené okresným súdom pod sp. zn. 1 T 114/2003.

Sťažovateľ podal 18. marca 2004 žiadosť o prepustenie z väzby, ktorú okresný súd uznesením sp. zn. Tp 31/04 zo 17. mája 2004 zamietol. Sťažovateľ napadol označené rozhodnutie sťažnosťou, o ktorej rozhodol krajský súd 20. júla 2004 tak, že sťažnosť zamietol. Sťažovateľovi bolo rozhodnutie krajského súdu doručené 12. augusta 2004.

V konaní, v ktorom bol sťažovateľ väzobne trestne stíhaný podal prokurátor na sťažovateľa obžalobu 19. mája 2004. Konanie bolo okresným súdom vedené pod sp. zn. 1 T 148/04. Uznesením okresného súdu zo 6. októbra 2004 bolo konanie vedené pod sp. zn. 1 T 114/2003 spojené na spoločné konanie s konaním vedeným pod sp. zn. 1 T 148/04. Hlavné pojednávanie v predmetnej veci nariadil samosudca 11. októbra 2004 na 27. október 2004.

Na hlavnom pojednávaní okresného súdu v označenej trestnej veci sťažovateľa konanom 15. decembra 2004 požiadal sťažovateľ o prepustenie z väzby na slobodu. Samosudca rozhodnúc na hlavnom pojednávaní sťažnosť zamietol. Písomné vyhotovenie rozhodnutia bolo sťažovateľovi doručené 10. januára 2005. Sťažovateľ proti nemu podal v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú krajský súd uznesením sp. zn. 2 Tos 24/05 zo 16. februára 2005 zamietol. Uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené až 31. marca 2005.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy v spojení s čl. 5 ods. 4 dohovoru „...v súvislosti s neodkladnosťou rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby...

Vo vyššie spomínaných článkoch na ktoré sa odvoláva sťažovateľ, sú obsiahnuté práva na osobnú slobodu, ako aj právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd neodkladne alebo urýchlene rozhodol o zákonnosti väzby a nariadil prepustenie ak je táto väzba nezákonná.

(...)

Sťažovateľ má za to, že Okresný súd v Čadci aj napriek jednoduchosť celého prípadu, doručil sťažovateľovi predmetné uznesenie, ktorým rozhodol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. 12. 2004 o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu, dňa 10. 01. 2005. Proti tomuto uzneseniu si sťažovateľ podal v zákonnej

lehote sťažnosti. O tejto sťažnosti rozhodoval Krajský súd v Žiline, sp. zn.: 2 Tos 24/05 dňa 16. 02. 2005. Predmetné uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené cestou okresného súdu až dňa 31. 03. 2005.

Sťažovateľ má za to, že doba tri a pol mesiaca nezodpovedá požiadavkám neodkladnosti a urýchlenosti rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle Ústavy SR a taktiež nezodpovedá ani garanciam zaručených v čl. 5 ods. 4 dohovoru a judikatúre ESLP.

(...)

Sťažovateľ má za to, že zdĺhavým konaním o jeho žiadosti Okresným súdom v Čadci a Krajským súdom v Žiline boli porušené jeho práva v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách“.

Sťažovateľ taktiež namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a porušenie svojho práva podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru dôvodiac, že «...procesne konajúci súd (vo veci konajúci sudca JUDr. J. K.) v trestnej veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn.: 1 T 148/2004 nerozhodol o ďalšom trvaní väzby sťažovateľa v lehote posledného trvania väzby v zmysle trestného poriadku a Ústavy SR garantované v čl. 17 ods. 5. Takéto uznesenie nebolo sťažovateľovi doručené, tak ako to prikazuje ustanovenie § 71 ods. 1 Tr. por. posledná veta, „uznesenie o predĺžení väzby musí byť doručené obvinenému (aj obžalovanému podľa § 12 ods. 8 Tr. por.) do 10 dní od rozhodnutia“.

Sťažovateľ má za to, že keď bol do väzby vzatý dňa 27. 05. 2004 a dňa 19. 05. 2004 bola na neho podaná obžaloba, procesne konajúci okresný súd v Čadci, v tomto prípade samosudca mal sťažovateľovi v lehote 6 mesiacov trvania väzby (§ 71 ods. 1 Tr. por.) predĺžiť dĺžku trvania väzby nad 6 mesačnú zákonnú lehotu trvania väzby.

Znenie ustanovení § 71 ods. 1, 2 Tr. por. v zmysle jeho výkladu s odkazom na gramatickú úpravu a systematickosť, väzbu v prípravnom konaní a väzbu v konaní pred súdom, neoddeľuje, ba práve naopak, obe tieto väzby spája a teda zlučuje, čo znamená, že v zmysle ústavných garancií na osobnú slobodu zaručených v čl. 17 ods. 1 Ústavy SR s poukazom na tzv. generálny príkaz obsiahnutý v čl. 17 ods. 5 Ústavy SR musí na ďalšiu väzbu, jej trvanie (väzba v konaní pred súdom) existovať relevantný právny titul - rozhodnutie o ďalšom trvaní väzby, kde na vydanie takéhoto rozhodnutia je legitimovaný

zákonom (314c ods. 3 Tr. por.) len procesný súd vo veci konajúci a rozhodujúci o merite veci. V prípade sťažovateľa je procesne konajúcim súdom okresný súd v Čadci, t. j. samosudca JUDr. J. K..

Sťažovateľ uvádza, že takého rozhodnutie o ďalšom trvaní väzby nad zákonom stanovený limit ešte v lehote posledného trvania väzby absentuje.

(...)

Sťažovateľ má za to, že Okresný súd v Čadci nedodrжал svoju ústavnú povinnosť podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy SR v spojení s čl. 5 ods. 1 dohovoru, keď nerozhodol v zákonom stanovenej lehote šiestich mesiacov (§ 71 ods. 1 Tr. por.) o ďalšom trvaní väzby sťažovateľa nad túto lehotu, keď mal a musel aj v rámci poskytnutia procesných a ústavných záruk sťažovateľovi rozhodnúť o ďalšom trvaní väzby v lehote, resp. počas tejto lehoty, na ktorú bola väzba na sťažovateľa uvalená predchádzajúcim rozhodnutím súdu.

Sťažovateľ uvádza, že rozhodnutím sudcu okresného súdu zo dňa 01. 03. 2004, ktorým ho vzal do väzby podľa § 68 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. bola jeho väzba ohraničená v zmysle zákonom stanovených lehôt na 6 mesiacov ad hoc. Preto je sťažovateľ toho názoru, že aj keď bola v tejto lehote podaná obžaloba, t. j. 19. 05. 2004 v žiadnom prípade tým neodpadla povinnosť sudcu rozhodnúť ešte v tejto lehote (šesť mesiacov) o ďalšej väzbe sťažovateľa, napriek tomu, že väzba v prípravnom konaní sa nahradila väzbou v konaní pred súdom (§ 71 ods. 2 Tr. por.). Sťažovateľ tu chce poukázať na to, že inštitút väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom nemožno v nijakom prípade oddeľovať.

(...)

Keďže samosudca procesne konajúci a rozhodujúci vo veci samej nerozhodol o ďalšom trvaní väzby nad zákonom stanovenú lehotu 6 mesiacov, sťažovateľ má za to, že po uplynutí lehoty 6 mesiacov (nad ktorú musí byť väzba predĺžená), plynie jeho ďalšia väzba nezákonne a v rozpore s ústavnými garanciami danými v čl. 17 ods. 1, 2, a 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Sťažovateľ má za to, že jeho názor je dostatočne odôvodnený aj tým, že ustanovenie termínu hlavného pojednávania zo dňa 11. 10. 2004 na deň 27. 10. 2004 bolo urobené viac ako dva mesiace po uplynutí 6 mesačnej lehoty väzby sťažovateľa odo dňa kedy bol vzatý do väzby, t. j. od 27. 02. 2004. 6 mesačná lehota väzby sťažovateľa uplynula dňom

27. 08. 2004 ...»

Sťažovateľ tvrdí, že „...hoci namietal porušenie svojich základných práv na osobnú slobodu v predmetných žiadostiach a sťažnostiach cestou Okresného súdu v Čadci a Krajského súdu v Žiline, ani jeden z týchto súdov neriešil žiadnym spôsobom problematiku porušenia práv sťažovateľa na osobnú slobodu a vo svojich rozhodnutiach sa spomínanej problematike vôbec nevenoval“.

Na základe uvedenej argumentácie sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol: „Krajský súd v Žiline v súvislosti s rozhodovaním Okresného súdu v Čadci o žiadosti R. U., o prepustenie z väzby svojim rozhodnutím zo dňa 16. 02. 2005 č. k.: 2 Tos 24/05 porušil základné právo sťažovateľa R. U., ktoré vyplýva z článku 17 ods. 2 a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.

Krajský súd v Žiline v súvislosti s rozhodovaním Okresného súdu v Čadci o žiadosti R. U., o prepustenie z väzby svojim rozhodnutím zo dňa 16. 02. 2005 č. k.: 2 Tos 24/05 porušil základné právo sťažovateľa R. U., ktoré vyplýva z článku 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Krajský súd v Žiline v súvislosti s rozhodovaním Okresného súdu v Čadci o žiadosti R. U., o prepustenie z väzby svojim rozhodnutím zo dňa 16. 02. 2005 č. k.: 2 Tos 24/05 porušil základné právo sťažovateľa R. U. a preto priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk: (slovom: jednototísíc korún slovenských), ktoré je Krajský súd v Žiline povinný vyplatiť sťažovateľovi R. U. do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia.

Krajský súd v Žiline v súvislosti s rozhodovaním Okresného súdu v Čadci o nezákonnosti a neústavnosti obmedzenia osobnej slobody R. U. odo dňa 27. 08. 2004 bez súdneho rozhodnutia svojim rozhodnutím zo dňa 30. 03. 2004 č. k.: 1 Tpo 55/04-12 porušil základné právo sťažovateľa R. U., ktoré vyplýva z článku 17 ods. 1, 2 a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.

Krajský súd v Žiline v súvislosti s rozhodovaním Okresného súdu v Čadci o nezákonnosti a neústavnosti obmedzenia osobnej slobody R. U. odo dňa 27. 08. 2004 bez súdneho rozhodnutia svojim rozhodnutím zo dňa 30. 03. 2004 č. k.: 1 Tpo 55/04-12 porušil základné právo sťažovateľa R. U., ktoré vyplýva z článku 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd.

Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 1 Tpo 55/04-12 zo dňa 30. 03. 2004 o vzatí sťažovateľa R. U. do väzby sa ruší a prikazuje sa Okresnému súdu v Čadci ihneď prepustiť sťažovateľa R. U. na slobodu, nakoľko pokračujúca väzba sťažovateľa je odo dňa 27. 08. 2004 neústavná a nezákonná.

Krajský súd v Žiline v súvislosti s rozhodovaním Okresného súdu v Čadci o nezákonnosti a neústavnosti obmedzenia osobnej slobody R. U. odo dňa 27. 08. 2004 bez súdneho rozhodnutia svojim rozhodnutím zo dňa 30. 03. 2004 č. k.: 1 Tpo 55/04-12 porušil základné právo sťažovateľa R. U. a preto priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000.000,- Sk: (slovom: dvamilióny korún slovenských), ktoré je Krajský súd v Žiline povinný vyplatiť sťažovateľovi R. U. do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia.

Okresný súd v Čadci v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti R. U., o prepustenie z väzby svojim rozhodnutím zo dňa 17. 05. 2004 č. k.: Tp 31/04-4 porušil základné právo sťažovateľa R. U. a preto Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi náhradu trov konania súvisiacich so zastupovaním na Ústavnom súde Slovenskej republiky, právny zástupcom sťažovateľa JUDr. M. Š., vo výške 6.888,- Sk (...).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V rámci predbežného prerokovania sťažnosti preskúmal ústavný súd sťažnosť v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s ustanovením § 20 ods. 3 uvedeného zákona.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany.

V posudzovanom prípade sa sťažovateľ domáha rozhodnutia, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie ním označených základných práv a slobôd zaručených v ústave ako aj jeho práv vyplývajúcich z dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 55/04 z 30. marca 2004, uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 31/04 zo 17. mája 2004 a uznesením krajského súdu sp. zn. 2 Tos 24/05 zo 16. februára 2005 tvrdiac, že okresný súd a krajský súd sa nevysporiadali s jeho argumentáciou ohľadne namietaného porušenia označených práv zaručených v ústave a dohovore.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Pokiaľ sa sťažovateľ v konaní podľa čl. 127 ústavy domáha rozhodnutia, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jeho základných práv alebo slobôd zaručených v ústave prípadne porušenie jeho ľudských práv zaručených v kvalifikovanej medzinárodnej zmluve rozhodnutím orgánu verejnej moci, je nevyhnutnou podmienkou včasného podania sťažnosti z hľadiska zákonnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, aby bola sťažnosť podaná v lehote dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti napádaného rozhodnutia orgánu verejnej moci. V zmysle judikatúry ústavného súdu, je pri právoplatnom rozhodnutí podľa trestného poriadku, ktoré sa sťažovateľovi v odpise doručuje, pre začatie plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodujúci okamih doručenia odpisu tohto rozhodnutia sťažovateľovi (napr. uznesenie o prijatí sp. zn. III. ÚS 186/02 z 28. novembra 2002, uznesenie sp. zn. III. ÚS 90/03 z 26. marca 2003).

Z obsahu sťažovateľovej sťažnosti ako aj z oznámenia okresného súdu, ktoré si ústavný súd v súvislosti s predbežným prerokovaním sťažnosti vyžiadal vyplýva, že uznesenie krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 55/04 z 30. marca 2004 nadobudlo právoplatnosť 30. marca 2004 a sťažovateľovi bolo jeho písomné vyhotovenie doručené 28. apríla 2004. Uznesenie okresného súdu sp. zn. Tp 31/04 zo 17. mája 2004 nadobudlo právoplatnosť 20. júla 2004. O tejto skutočnosti sa sťažovateľ dozvedel najneskôr 12. augusta 2004 v deň doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia krajského súdu o zamietnutí sťažovateľovej sťažnosti proti napádanému uzneseniu okresného súdu zo 17. mája 2004. Sťažovateľovi bolo písomné vyhotovenie uznesenia okresného súdu sp. zn. Tp 31/04 zo 17. mája 2004 doručené 21. júna 2004. Uznesenie krajského súdu sp. zn. 2 Tos 24/05 zo 16. februára 2005

nadobudlo právoplatnosť 16. februára 2005 a sťažovateľovi bolo jeho písomné vyhotovenie doručené 31. marca 2005.

Sťažovateľ sa však na ústavný súd obrátil až sťažnosťou zo 6. júna 2006 podanou na poštovú prepravu 19. júla 2006, t. j. zjavne po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty dvoch mesiacov v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

V čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich základných práv a slobôd podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota stanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom vo vzťahu k napádaným súdnym rozhodnutiam.

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2006